

MAGYAR KURIR.

Indult Bétsből, Pénteken, Május' 4-dikén, 1832.

N a g y B r i t a n n i a.

Az alsóháznak April- 18-kán tartott Ülésében F e r g u s s o n U r a' Lengyel Ország jelen politikai állapotjáról így beszélt: „Febr. 26-kán adá ki az Orosz Tsászár azon nyilatkozatást, melly által Lengyel Országának függetlenségét és Nemzetiségét egészen eltörölvén azt, Birodalmának tsak egy tartományává tette. Ugyan vegye gondolóra a' ház és az egész Európa, hogy midőn a' Bétsi Congressus a' Lengyel Királyságot tsak bizonyos feltételek alatt adta az Orosz Tsászárnak által, van e' ennek legkisebb jussa is arra, hogy ezen Országának függetlenségét, sőt többet mondok — lételet szabad tetszése szerént tegye semmivé? Ezen kérdés megfejtésében az egész Európának kellene részesülni. A' Bétsi Congressus alkalmával nagy tüzzel óltalmazta Lord C a s t l e r e a g h a' Lengyel Ország függetlenségét, — mivel Angliának Intereiséje azt kívánja, hogy az, a' Lengyel nemzetiség semmivététele elébe, minden töle kitelhető módon gátot vessen. (halljuk! halljuk!). És mivel T a l l e y r a n d is éppen ebben a' vélekedésben volt, az ő beszédjekre tett le Sándor Tsászár azon nyilvános szándékáról, melly szerént az, a' Varsói Hrgséget az Orosz Tsászársággal tökéletesen egyesíteni akarta. A' melly meg lé-

vén, sok ideig tartó és tüzes szóhartz után végtére abban egyezett meg a' Congressus, hogy Lengyel Ország az Orosz Királyi páltza alatt külön Királyság legyen. Sándor Tsászár, egy tulajdon polgári alkotmányban különös törvényes jussokat és szabadságot adott az Országának, — de az általa rendelt kormányzók, az ő akaratját, fájdalom! nem mindenütt teljesítette. Ez okozta 1830 dik esztendőben, azt a' közönséges felkelést, mellynek következtében az a' polgári alkotmány ez idő szerént egészen lerontatott. Ezen a' jusson Nagy Britannia is minden jussokat is elvehett volna a' felkölt Irlándiától, minekutánna azt meggyőzte, — és Skotziát tartományává tehetné volna, minekutánna az, az ő jussaikat keresőknek segedelmet vitt. Angliának és Frantzia Országának, — mellyek közt, hogy a' jelen lévő egyet értés állandó legyen, szíveszerént óhajta a' beszélő, — jussok van, és azon kívül még kötelességek is, ezen dologba bele szállani. Ő (Fergusson) ugyan, nem kívánja, hogy Anglia Orosz, vagy akármelly Országgal is hadba keveredjék, de arra nézve, hogy a' Bétsi Congressus határozásai megtartassanak, minden hatalmában lévő eszközöket elő kellene annak venni. A' közbejárásnak éppen olyan helye van a' Lengyelek dolgában, mint

volt akár a' Görögök akár a' Belgák ügyében. Vigyázzon Anglia, hogy Orosz Ország kezeit még Indiákra is ki ne terjeszse. Nem ok nélkül inti a' beszélő az Anglus kormányszéket ekképpen. Mert hatalmas emberek tették Oroszországban ezt a' nyilatkoztatást; hogy Orosz Ország éppen úgy tudná az Indiai dolgokat vinni, mint Anglia. — A' beszélő ezen vélekedéseit itt a' ház előtt tenni nyilvánvalókká, szent kötelességének esmerete. A' Kintstár Kantzellariusa, Palmerston helyett, ki a' mai ülésben fontos dolgai miatt jelen nem lehetett, a' Fergusson Ur előadott észrevételeire így felelt: Lehetetlen — úgymond a' kintstár Kantzellarius, még most mélyen beleereszkednem annak előadásába, hogy a' Kormányzók Lengyel Országgra nézve mit akar tselekedni, mert az (a' Kormányzók) a' lengyel Országban történt utóbbi változások felől még ekkoráig hivatalosan tudósítva nintsen, — a' szóban forgó proclamatiót vele az Orosz Udvar még nem közölvén. Ennél fogva nagyon bízik benne, hogy a' ház néki meg fog engedni, ha a' kormányzóknek, az említett dologban való tzeljät, elő nem adja. (halljuk! halljuk!) A' Kormányzók védelmezésére mindazáltal annyit mond, hogy azt egyáltalában nem lehet azzal vádolni, mintha Lengyel Országot az ösztönözte volna a' közéleti felkelésre, vagy a' szolgáltatott volna annak eszközöket, arra, hogy azt (hadat) folytathassa. Minekutánna még egynehányan, a' többek közt Lord Sandon is azt kívánta a' mit Fergusson, hogy t. i. a' Kormányzók vesse közbe magát a' Lengyelékért, Courtenay Ur azt kérte: hogy szabad legyen néki Canningnak azon jegyzésére emlékeztetni, melyet az, a' Frantziáknak Spanyol or-

szágba való beütések alkalmával tett; Nékünk, — monda a' nevezett Minister — valamely más Nemzet maga viselte ellen éppen nem kell kikelnünk, ha nem akarjuk azt, hogy ezen kikelés után, ha történetből semmi fogantja nem lesz, reánk háború következék. Akármilyen nagy is Angliában a' Lengyelek szerentsétlenségeiben való részvétel, arra mindazáltal éppen semmi kedve sintsen a' népnek, hogy a' lengyel nemzetiség vissza állítására hadatindítson. Hihető, hogy innep után pontosabb feleletet adhatnak a' Ministerek, nem tsak arról, a' mit eddig tsináltak, hanem arról is, hogy ezen dologra nézve mit akarnak tselekedni.

A' Times szerént, az Ausztriai és Burkus meghatalmazottak helybehagyása, közelébb Luxemburg felosztására nézve, néhány hivatalos nyilatkozatokkal történt meg. Azt mondták nevezetesen Ausztria és Burkus Ország, hogy ök, mint tagjai a' német szövetségnek, a' Tractatusnak azt illető részét feltétel nélkül addig el nem fogadják, míg abban a' Német szövetség meg nem egyezik, mellyhez Wilhelm Király is, mint Luxemburgi Nagy Hrg hozzá tartozik. Ezen pontnál azonban sokkal fontosabbnak tartja a' Times ezt: hogy a' Hollandiaiak Antverpiának még ez ideig mindég birtokában vagynak, a' mellytől pedig, ha a' Tractatus végre hajtatik, azoknak bizonyosan el kell esni.

A' Globe írja: Éppen most halljuk, hogy a' belga Tractatus közzé a' következő foglalatú tzikkely iktatódott be: ha nevezetesen a' Tractatusnak egyes részei a' Hollandia és Belga Ország közt való egyesség által módosítatnak és ezen módosításokat az öt hatalmasságok helybehagyják, ezek a'hoz (Tractatushoz) tóldalékul fognak adatni, és úgy fog-

nak tekintetni, mint alkotórészei az eredeti tractatusnak. Ez a' tikkely a' Hollandiai Király részéről könnyebben elfogadhatóvá fogja a' Tractátust tenni, 's annak, ebben való megegyezését bizonyosan nem sokára maga után fogja húzni.

A' *Courier* szerént, hivatalosan jelentetik a' külső Ministernek: hogy *Dom Pedro* a' Portugalliai Országlói helytartóság vezérlését által vette, és az *Anglus* udvarnál, Gróf *Funchal* már meg is hatalmazta. Egyéberánt Gróf *Funchal* Párisban, ez idő szerént betegen fekszik.

P á p a B i r t o k a.

Az *allgemeine Zeitung* két hivatalos levelet közöl. Az egyiket Gróf *Saint-Aulaire* küldötte Kardinális *Bernetti*hez. Foglalatja ez: A' Frantzia kormányszék alig vevé Eminentziának Febr. 25 és 26-kán költ hivatalos levelét, midőn az alólírtnak tüstént meghagyatott, hogy az, a' *General Cubieres* távolylétében az *Expedition Commendansát Galloist*, ki instructiójának ellene járt, tselekedeteiről adandó számadás végett küldené vissza Frantzia Országba. Midőn az alólírt, Eminentziát ezen végzés felől tudósítná, egyszersmind jelenté azt is, hogy a' Frantzia Kormányszéknek, a' Szentszék eránt való indulatja éppen nem változott meg; hogy az most is olyan jó barát mint volt; — hogy a' Pápa világi hatalmának, Státusa épségének és függetlenségének fentartása a' frantzia politikának Olasz Országra nézve most is úgy szolgál alap gyanánt, mint azelőtt. — Midőn az alólírt, Eminentziád előtt tett ezen nyilatkozatátétel után, Ő Szentsége elébe mehetett, Ő Szentségét minden módon igyekezett

arról meggyőzni; hogy egy kevés időre tsak valami szerentséllen félre értés zavarhatá meg azt a' jó egyetértést, mellynek leendő visszaállittatását Ő Felsőge a' Frantziák Királya nagy kívánsággal óhajtja. Minthogy valamimélyebb politikára való tekintet (*des considérations d' une haute politique*) nem engedé, hogy az ezennel Olasz Országban tartózkodó frantzia seregek halasztás nélkül hívódjanak vissza, az alólírt kéntelen volt Ő Szentségét megkérni az eránt, hogy azoknak Anconában való létében, mint megtörtént tselekedetben nyugodjék meg (*d' acquiescer á leur présence á Ancone, á un fait accompli*); de az (alólírt) azt a' paratolatot vette, hogy tegyen eleget és ígérje meg mind azon feltételeket, mellyeket a' Pápa igazgatószéke elébe rak, és olyan neműek, mellyek a' frantzia Ország és az Olasz dolgokban részesült minden hatalmasságok közt uralkodó vélekedések egyenlőségét, és a' legtökéletesebb egyetértését legkissebb kétségbe sem hozzák. Meg lévén hatalmazva, mind azon akadályok elhárítására, mellyek ezen dolognak végét hátráltatnák, az alólírt reményli, hogy az egyezés rövid időn, a' legbarátságosabb módon fog megtörténni. E' végre további tudósítását Ő eminentziájának okvetetlen elvárja Rómában April. 15-kén 1852.

Saint Aulaire.

Erre adott feleletje Kardinál *Bernetti*nek ez: Az alólírt Kárdinál közlé Ő Szentségével Excellentiának azon hivatalos levelét, mellyet felelet gyanánt ada Excellentiád az alólírtnak az Ancona megszállása eránt panaszoló írására. Tegyük fel, hogy *Galois* instructiója ellen tselekedett, hogy neki ezen maga viselete a' Frantzia kormányszéknek nem tetszett, és számadásra éppen ezért hívatatott vissza:

Ő Szentsége mindazáltal nem tartóztatja magát meg ezen jegyzés tevésétől; hogy elég még ez ideig nem tétett, melly csak a' frantzia seregeknek Anconából való el távozásokban állana. Ő Szentsége szokott szelídsége 's maga mérséklése szerént, hogy Európának békessége ő miatta ne kockáztassék; tekinti a' frantzia kormányszékek azon fontos környülállásait, mellyek, a' mint Excellentziád módja nem engedik, hogy az Olaszországban lévő frantzia seregek, onnan halasztás nélkül elhívódjanak. Ezen környülállásra nézvé, és a' Szent Atya Státusai függetlenségek 's épségek eránt olly nagy részvétellel lévő hatalmasságokkal egyetértőleg, az alólírtra azt bízá ő Szentsége, hogy egyezzen meg Excellentziáddal azon időpontra nézve, mikor a' frantzia seregek Anconából eltávoznak, — mindenkor feltévé azonban azt, hogy ezen seregek munkássága, egész elmenetelekig csak a' városban lévő katonai szolgálatokban fog határozódni, és hogy ezeknek Commandása magát semmi ollyas dologba nem elegyíti, a' mi ezen katonai szolgálathatárain kívül járna. Éppen azért nem távozhatik el Ő Szentsége az alább elő adandó feltételektől, azon feltételektől, mellyeket az alól írt a' Szent Atya parantsolatjára a' nagyobb Hatalmasságokkal közlött vala, — Reményli Ő Szentsége, hogy Excellentziád, ezen feltételekben, mellyeknek írásában minket a' magamérséklés és békesség lelke vezérlett, Fejedelme nevében, minden további gondolkozás nélkül tökéletesen meg fog egyezni. Feleletjét Excellentziádnak el várja Rómában Apr. 16-kán.

Bernetti.

A' fenn említett feltételek ezek:
1) Az Anconába jött 450 emberek ha-

jón mindjárt vitessenek vissza Frantzia Országba. 2) Azon seregek, mellyek Febr. 25-kán szállottak ki Anconában, itt létek alatt a' Frantzia Követ vezérlése alatt legyenek, ki az ő kormányszékétől hatalmaztassék meg arra, hogy a' seregek Commandánsainak közvetetlen adhasson parantsolatokat. 3) Ezen tsapatok vagy hajóseregosztályok, semmiféle szín alatt ne szaporítassanak. 4) A' frantzia seregeknek Anconában létek alatt, a' sántzkészítés meg nem engedtetik; az, a' mivel most foglalatostkodnak, tüstént szakasztassék félbe, és többé el se kezdődjék. 5) Mihelyt a' Pápa kormányszéke, az Ausztriától kért segítség nélkül el lehet; a' Szent Atya azonnal meg fogja kérni Ő Tsászári Királyi Apostoli Felségét, hogy azt vitesse vissza. Anconából ugyan akkor a' frantziák is elfognak hajókázni. 6) Az Anconai fellegráron, mostantól fogva, csak a' Pápa zászlója fog lobogni. 7) A' frantzia seregeknek, az Anconai falain kívül menni nem szabad. General Cubieresnek azon egyezése, mellyet az, a' szállítás eránt Constantini Benedekkel kötött, tziel nélkül való, 's ennélfogva semmivé tételik. 8) Az Anconában lévő seregek Commandansai a' Pápa igazgatószékének munkálkodásiba, nevezetesen a' Politzia rendelkezéseibe ne szóljon, se azokat ne akadályoztassa. 9) Az Expeditióra, valamint a' frantzia seregekre Anconában tett minden költségek terhét Frantzia Ország hordozza. 10) Anconában a' frantzia seregek Commandánsa mellé egy politikai Agens rendeltetik, ki hogy ezen tzikkelyek szoros végrehajtására felvigyázhasson, a' végre a' Frantzia Országi követ részéről elegendő hatalommal fog felruháztatni.

Belga Ország.

A' Brüsseli Courrier szerént Meulenaere Úr, az 56 Protocollum alkalmával bizonyos és hathatós Instrukciókat küldött Weyer Urnak. Ebből kitetszik, hogy a' nevezett Minister csak ugyan megesmerte kötelességét, — de még ezzel nints vége a' dolognak. Nem elég nekünk, a' Conferenztziának azon utolsó határozása ellen protestálni, melly minket a' legveszedelmesebb állapotban helyheztet, hanem azon állapot veszedelmeit erőszakkal is el kell hárítanunk. Ennek elérése végett azt javasoljuk a' Kormányshéknak, hogy nem színlett, hanem valódi, vagy ha a' szükség úgy kívánja még a' gorombaságtól sem egészen szabad állhatatossággal álljon elő, és a' hatalmaságtól nyilvánóságos és egyenes feleletet kívánjon.

Világosságra jöven, hogy azon rendtelenségeknek és illetlen tselekedeteknek, — mellyek a' Luxemburgi Hrgségben, annak törvényes fejedelme es az attól állított tisztiszékek, nemtsak, hanem az annak hűsége mellett maradt minden polgárok ellen darab időtől fogva véghez vitetnek — fő és indító oka Thorn Ur, ki hajdan Luxemburgban ügyvéd, a' Senatusnak tagja volt; az 1830-ki revolutió óta pedig a' Belgium részéről ott felállított igazgató szék Feje's a' Luxemburgi Tartomány Kormányosa; a' hollandiai Igazgató szék elvégezé, hogy adandó alkalommal azt elfogassa. Ezen határozás után egyszer híre futamodik, hogy Thurn Ur, egy Vasárnap Schönfeltzbe szándékozik. Az erőszaktétel végbe vitelére 10 Személyeknek alattomban parantsolat adatik még pedig esküvés alatt, hogy e' felől senkinek sem szóllanak. Illy tzéllal már Szom-

baton a' Schönfeltzi erdőben, melly Luxemburgtól három órányira van, lesben állíttatnak. Midőn April. 16-án Thorn Ur a' majorjába menne, és onnan fegyver nélkül, semmi rosszszat nem gyanítván, útját folytatva az említett erdőhöz érkezett volna, először csak három tetétől fogva talpig fegyverben lévő személyek által támadtatik meg, azután jövének elő a' többek is számszerént heten. Thorn eleget kiáltozott segedelemért, de hijában, mert reá senki sem halgatott, — le fogják, a' száját betömik, verik nemtsak, hanem még lövéssel is fenyegetik, ha meg mozdúl. A' szerentsétlen Kormányos így eldöngetve Luxemburghoz nem meszsze egy tserjés helyre tizibáltatott, hol egy szekérre, mellyet Hollandiai fogdmegek vettek körül, vettetett fel. Ugyan arra a' szekérre ülven General Goedecke is, vele együtt a' városba ment, a' hol őt tömlöztbe tétette. Mind ez az, a' mit ezen szerentsétlen történetről hallhattunk. — Az Independant írja: hogy a' Memorial Belgének, feljebbi előadása igazságát maga Thorn Ur is megesméri egy levelében, mellyet az, a' Luxemburgi tömlöztből írt, és Ropignon-hoz, az Arloni Rendek Követségének tagjához útasított. Thorn Ur General Goedeckével sok ideig beszélgetett, de azt a' beszélgetést ő, levelében nem közölhette. Előre való vigyázásból a' levéltár Arlonból elvitetett és Lütichből Auxemburg felé seregek indultak.

A' Belga Monitor April. 20-kán a' Thorn fogságba tételéről így ír: Egy hallatlan dolog vitetett véghez. A' nemzetek jussa megsértésével a' Senatusnak egy tagja, egy közönséges fő tisztviselő, valami felfegyverkezett csoport által a' belga földön megtámadtat-

ván, illetlen bánás között vitetett a' Luxemburgi tömlöztbe. Úgy látszik, hogy ezt Luxemburgban már régen főzik, és hogy ez a' városi polgári tisztikar előtt sem vólt esmeretlen. Mikor ez a' hír Brüsselbe érkezett, a' Kormányzék nem tehetvén fel a' Hollandiaiakról illy nagy hitiszegettséget, a' felől bizonyosabban teendő tudósítás után várakozott, mert azt tartotta, hogy a' dolgok először mindenkor nagyítva szoktak előadódni. De hogy az említett dolog valósággal megtörtént, a' Luxemburgi Rendek két tagjai hiteles tudósításokból későbbben bebizonyosodott. — A' külső dolgok Ministere a' Királyt ezen hit-szegésről nyomban tudósította, 's azzal a' környülállásokhoz képpeszt szükséges rendszabások felől tanátskozott. A' Király megesmerte, hogy az ő kormányzéké 's a' nemzet méltósága illy gyalázatos megtámadtatásáért elégtételt kívánnak. — Angliának és Frantzia Országának Követjei elébe kemény előterjesztések tétettek. Párisban és Londonban lévő Követjeinknek a' dolog tudtokra adatott, olly tzelből, hogy azok azt azon udvarnak, mellynél vagynak minél elébb jelentsék be. A' d'air Robert Hágába mindjárt irt. Tétettek egyszersmind ollyan rendelések is, mellyek akadályt vetnének, hogy ehhez hasonló valami dolog többé ne történjék. Ezen alkalmatossággal a' Kormányzék hathatósan és egy ollyan nemzet méltóságához képpeszt fog tselekedni, melly a' maga jussainak és törvényei sérthetlenségeknél tekintet tud szerezni. — Ez az Ujság is elbeszéli, miképpen leselkedtek Thorn után a' Hollandusok? hogy fogták azt meg? — mint vitetett a' városba? ott rajta mi történt? Azt mondja nevezetesen, hogy midőn a' kotsiból leszállott 's a' nép meglátta, hogy ábrázatja fel van dagadva, sze-

mei veresek és gyúladt állapotban vagnak, ruhái darabokba szagattattak, — nem állhatta meg, hogy boszszúságát ki ne jelentse, — ekképpen ne kiáltozzon: „Éljenek a' Belgák! és ugyan vólt dolga az ott lévő katonaságnak, míg azt letudta tsilapítani. — A' Thorn fogságba való vettetése April. 18-kán már a' belga Képviselők Kamarája Ülésében is megfordult, holott Dumortier az igazgatószéket nagy tüzzel szóllítá fel a' Nemzeten ejtett sérelemért való hathatós boszszú állásra.

Frantzia Ország.

April. 21-kén a' két Kamarák ülései 1851 ik esztendőről, Királyi nyilatkozatás által, mellyet a' Pairek Kamarájában, a' hadi Minister; a' Követekében pedig a' Petsétörző adott a' Kamarák illető Praesidenseinek kezekben, és a' mellyet ezek fel olvastak, — valósággal berekesztettek. — A' Pairek Kamarája üléseinek végzések előtt Duc de Mouchy, a' Praesidensnek jelenté, hogy ő a' Paire rangot leteszi.

A' Nouvelliste jelenti: Sokan állítják, hogy a' Palaisroyalban, — a' gázzal világosított helyeken, és a' Gázmérő szomszédságában a' cholera még ekkoráig magát nem mutatta. A' Praefectus ezen beszédnek végére járatott, és bebizonyosodott, hogy igaz.

Párisban telegrafon érkezett tudósítás, hogy a' Cholera Lyonban is kiütött. Egy útas Aszszony már meghalt abban a' nyavalyában. Ez a' nyavalya az Ország különböző részeiben, különböző dühösséggel pusztít. Sok helyeken, tsak azon útasok esnek Cholerába, a' kik Párisból jöttek. — Marschall Gróf Lobau a' Nemzeti gárda Feje is Cholerába esett, de ismét meggyógyult. — A' Párisi Érsek 40 napi kö-

zönséges könyörgéseket rendelt, a' Cholera megszűnéséért való esedezés végett.

A' Nationál szerént a' Perier nyavalyája annyira megsűjosodott, hogy kimenetele felől az Orvosok kételkedni kezdenek. — A' Tribune hasonló kedvetlen tudósítást ad a' most nevezett Minister állapotjáról, állítván: hogy az a' hideglelés óráin kívül is több ízben vólt magán kívül. — Gróf d' Argo ut tökéletesen meggyógyúlt.

A' Király kívánsága az: hogy az ő neve napja, (Maj. 1-ső napj.) a' jelen szomorú környűl állások között az Országban sehol se innepeltessék meg, hanem az a' pénz, mellyet a' Közönségek ezen innep megűlésére szántak, a' szegény betegek segűllésére fordítassék.

Raynevalhoz, kí most Bayonnében van, hogy onnan Spanyol Országba utazzon, a' hova Követnek van rendelve, telegráfon parantsolat küldetett, hogy ott várja el a' Kormány-szék további rendelését, mert meg lehet, hogy a' külső Ministeri hivatal vivése végett vissza fog hívattatni.

T ö r ö k O r s z á g.

A' Török Moniteur Mártz. 31-kán közli: Török Országban ezelőtt a' kis A'siai Feldmarsali és a' hadi munkálkodások végett A'siába küldött seregeknek fő vezéri hivatala tsak a' Nagyvezéri titulussal és méltósággal felruházott személyeknek, még pedig ezeknek is tsak akkor, midőn háborúra mentek, adódott által. A' most uralkodó Tsászár, mint a' birodalom régi rendtartásainak újítója, és sok új rendeléseknek szerzője, hogy a' katonai dolgokat fontosabbakká és erősebbekké te-

gye, azt határozta, hogy az Arábiai seregek fő vezére Hussein Basa, Tsirmeni helytartó, Kis Asiai feldmarsali rangra emeltessék, és az ezen fő méltósággal együtt járó jussokkal 's hatalommal éljen. — Hussein Basának, a' kinevezőparantsolatot, Ő Msga a' Tsászár meghagyása szerént Achmet Basa a' Garda osztály Generalja adá által. Ezen kinevező parantsolathoz vólt mellette a' Tsászárnak tulajdon kezével írt rendelése is, melly igen nevezetes. — Ezt a' jövő postán közleni fogjuk.

O r o s z O r s z á g.

Szent Pétervárából April. 18-kán jelentik: A' Kurír éppen ma indúlt Londonba, a' Tsászárnak azon parantsolatjával, hogy az Orosz meghatalmazott, a' belga tractátus helybehagyását a' belga meghatalmazottal tserélje ki.

S p a n y o l O r s z á g.

A' Cholerának Párisban lett kiütése híre az egész Országot nagy réműlésbe hozta. A' határszéleken már régen fenn álló Kordonon kívül, Bergarán felyűl másik is húzatott, a' hol az útasok ismét két napi Contumatzia alávetetnek. Frantzia Követ Gróf Rayneval felől, a' kí ez előtt kevéssel neveztetett Követnek és kirendelt helyére most utazik, azt a' rendelést tevė a' Kormány-szék az Iruni egűsségre ügyelő tisztségnek, hogy az (a' Követ) 10 napig tartó Contumatziát álljon. Az útaszekereknek Irunon túl menni nem szabad. Bayonnéig bizonyos szekerek küldettek, mellyek az útasokat Behobiáig hozzák. Mind ezen szoros vigyázat mellett sem reménylik a' Spa-

nyolok, hogy a' Cholerát kikerüljék, és nagyon félnek. Spanyolországban egy időtől fogva a' Postákat gyakran kirabolják. Ezen rablások következtében a' Király megparantsolta, hogy az 1828-dik eszt. Jan. 28 kán költ végzés szerént azon Városok és Faluk lakosi felelnek a' rablásokról, a' kiknek határain azok történnek.

A' Pénz folyamat Május' 3-dikán, közép ár: A' Státus' 5p.Centes Obligátzióji 88 1/2 Az 1820-béli sorsosok: — — Az 1821-béli hasonlók: 125 3/4 Bétsvárosa 2 1/2p. Centes Bankó Obligátzióji: 47 1/2 for. keltek, mind Conv. A' Bank-Aktziák keltek 1158 1/4 for. ton Conv. Pénzben.

H i r d e t é s e k.

Nagy Méltóságú Gróf Illyésházy Nagy Szarvai Uradalmának Tiszt-sége által, ezennel Közhírré tétetik; hogy a' jövő Sz. Iván hava 18-an reggel Csallóközben Somoria mező Városa mellett fekvő Nagy Szarvai helységben Nro 60 darab, Külömbféle idejű ménesbéli lovak, a' többet ígérőnek Részpénzbéli fizetés mellett, elfognak adattatni; 's ezeket addig is, ugyan ott, a' szokott legelőjökön Kiki teltszése szerint meg is nézheti.

A' Jégeső ellen állított Majlandi viszontagos Kármentő Egyesület részéről. Minthogy némelly környülmények a' Rendszabások 4-dik §-ben (1851. Dec. 31 kén) kitett időhatár megtartását lehetetlenné tették; azomban pedig azt meghoszsabítani több okokra nézve nem látszik lehetségesnek; erre nézve az Egyesület igazgató Tanácsa azt végezte, hogy az eredeti feltételek, melyek a' Toldalék 4-dik tikkelyében állanak, évenként a' következő megváltoztatott 's lejjebb tett jutalom pénz szerént vétessenek el úgymint:

évenként	{	3/4 For. helyett, minden 100 f-tól 1/2 proCent. az I.)	}	Osztályi természet- ménytől.
		1 1/2 for. — — — 1 f. — a' II.		
		5 — — — 1 1/2 — a' III.		
		4 — — — 2 — — a' IV.		

E' szerént fogadhatják el mint Tartománybeli Agensek a' jutalompénzt, és köthetnek alkut.

A' Kik ezen közhasznú Egyesületben részt kívánnak venni, ne terheltesse a' vidékekben kinevezett Agens Urakhoz folyamodni.

Béts Mártz. 2-kán 1852.

Arming Ferentz,
a' Ts. K. egyes. Cancellaria épületének Inspectorá által Magyar Országra nézve az Intézet Fő Agense:
lakása: Judenplatz Nro 384.

(Fé l á r k u s „SOKFÉLE” Toldalékkal.)

Szerkesztető és Kiadó M á r t o n J ó ' s e f, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomtató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)